

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Joannis Pierii Valeriani Bellunensis Hieroglyphica, Sive De
Sacris Ægyptiorum Aliarumque Gentium Literis,
Commentariorum Libri LVIII**

Valeriano, Pierio

[Lipsiae] ; Francofurti Ad Moenum, 1678

Cœcitas.

urn:nbn:de:hbz:466:1-14259

SEVERITAS. CAP. XVI.

Supercilium ego pro severitatis hieroglyphico positum video, cujus vos eam affertis rationem, ^{Severitas} Senibus peculiarem esse severitatem, eosque passim ita habitos. His vero supercilium maxime ^{Senum p. a-} nutrir, & plerumque in hirsutum haberi, ut tendendum sit, unicuique manifestum: quod propte- ^{pria maxi-} rea evenit, ut vester tradit Aristoteles, quia supercilia compagini sunt apposita ossium, quæ fene- ^{me.} scente atate laxantur, & ita plus humoris transmitti patiuntur, unde superciliis alimentum affatim impendatur.

HILARITAS. CAP. XVII.

Sed longe secus invenimus Onirocritas sentire, qui supercilium hilaritatis indicium esse posue- ^{Artem lib. 1} runt, bonique alicujus adventantis prælagium, si & densum, & bene coloratum apparuerit: ma- ^{cap. 27.} xime vero si mulier ea fuerit, quæ per somnium id se videre imaginata sit: fœmellis enim id studium ^{In superci-} accuratus, ut etiam intinguant, ad venustatem agendam. Solere nos præterea & serenitatem fron- ^{lis pars a-} tis, & animi jucunditatem, ex superciliis relaxatione interpretari. ^{nimi his ne-} ^{gamus &} ^{annuimus.} ^{Pl. l. ii. c. 37.} ^{Artemid. l.} ^{i. c. de su-} ^{perciliis 27.}

LUCTUS. CAP. XVII.

Glabellum vero supercilium somniare, luctus esse significationem, iidem Onirocritæ con- ^{Artemid. l.} sentiunt, cujus signi causam afferunt, quod veterum mos esset supercilium in luctu velli- ^{i. c. de su-} care. ^{perciliis 27.}

JUNO. CAP. XIX.

Id quoque mihi videtur observatione dignum, quod apud Sex. Pompejum habetur, Oculi superius ^{Artemid. l.} integumentum in tutela Junonis esse: quod eo protegantur oculi, per quos luce fruimur, quam ^{i. c. de su-} ab Junone tribui putabant: atque inde Lucianum eam dictam. Et partem eam capitis illi dicatam ^{perciliis 27.} tradit Varro.

NUMEROSA PROLES. CAP. XX.

Apuđ eosdem conjectores, eum qui tres oculos habere se vel plures imaginatus sit, si ducturus ^{Artem. ib.} uxorem sit, bene illi eventurum portenditur: filios enim quos quæserit, brevi suscipiendos. ^{cap. 28.} Indicium enim filiorum esse oculos, Arremidorus tradit, somniorum oraculis explicandis: pro- ^{In luctu} pterea quod & amabiles sunt, & instar oculorum chari, neque non senescentibus duces ministrique ^{passeris, &} agendorum. Quod enim ad amorem facit, in promptu est dicere nos, ferre in oculis eos, quos ^{ad Calvum} charos habemus, & unice diligimus. Præterea dixisse Ciceronem ad Atticum: *Oderat, nunc fert* ^{in luctu} ^{passeris, &} ^{ad Calvum} *in oculis.* Et apud Catullum, nil charius esse oculis: *Ne te plus oculis meis amarem,* & hujusmodi multa.

ORBITAS. CAP. XXI.

Sivero quispiam utroque oculo per nocturnam imaginem obcæcari se visus fuerit, eum aut filiis ^{Artem. ib.} orbandum, aut fratres, aut parentes amissurum ajunt. Fratres quidem propterea quod oculi in- ^{cap. 28.} ter se germanitate quadam conjuncti censeantur. Parentes, quoniam lucem præ se ferunt, in quam nos eorum benefi- ^{Artem. ib.} cio prodierimus. Quin etiam filios, ea quæ superius allata ^{cap. 28.} est causa.

SECURITAS. CAP. XXII.

Caterum si quis compeditus sit, aut alia quapiam cala- ^{Artem. ib.} mitate circumseptus, bene illi eventurum si obcæcari ^{cap. 28.} sibi videatur: securitatis enim id esse indicium propterea quod mala quæ circumstant, minime sit inspecturus.

CÆCITAS. CAP. XXIII.

Neque dissimulandum id quod ab eodem Artemido- ^{Artem. ib.} ro traditum est: Oculum in aure situm in somnis ^{cap. 28.} videri

Lib. i. c. 28.

D d d 3

videri

videri visum, cæcitatibus indicium esse: quippe quod ostendit, aurium tantum beneficio percipi, quæ oculis legi consueverunt: Idemque significari, si per singulos manuum digitos oculos quis dispositos inspexerit: propterea quod cæci tentabundi, manus oculorum vice utantur. Quæ quidem commenta cum mecum, jam à Leoniceo monitus reputare cœpi, Ægyptiorum inventis tam similia esse conspicio, ut inter hieroglyphica non immerito locum habere posse videantur: quod & pictura commode possunt exprimi, & certam rei rationem suscipiunt. Ad hæc ΤΗΟΜÆΥΣ: Vera quidem, & nulli non approbanda sunt hæc, ornatissime Raneri, quæ dicere commentus es, atque ego in easum sententia, ut nihil fere differre putem. utrum talia quæ recitasti, an vetusta ea hieroglyphica præponi debeant. Sed quoniam in aures incidisti, venit in memoriam mihi, in iis etiam esse multa, quæ doctrinam sapiant Ægyptiacam, qualia quæ sint, si permittant socii, libenter enumerem. At quid (responderunt omnes) acceptius & jucundius sit nobis futurum, hoc præsertim sermone suscipere, polyhistor noster Thomæ Leonice, cum quanta qualisq; sit eruditio tua ignoret nemo? Tum illi: Vestræ hoc est benignitatis dictum, nam nostra quam pedestria sint satis intelligo, sed qualiacumque dicam tamen.

ÆQUUM DOMINIUM. CAP. XXIV.

Nat. Co-
mes lib. 2.
cap. 1.

Apud Græcos in Creta simulacrum Jovis absque auribus fuisse fertur: argumento, ut qui ceteris jura daturus est, neminem ullum privatim auscultare debeat, sed omnibus publice considerare. Eaque de causa sapienter Alexander vere Magnus, alteram præbere aurem accusatori, alteram reservare solitus erat. Quod si quis eum, aut judicem aliquem aurem unam vel avertentem, vel manu adpressam obturantem effinxerit, ad hujusmodi significatum non inconcinnum, ut puto, fecerit hieroglyphicum.

SAPIENTIA, CAP. XXV.

Simulacrū
Apollinis.
Auctor Ze-
nedorus ex
Aristophane
Grammatico.

Quatuor vero aures manusque totidem, quibus Lacedæmonii simulacrum Apollinis præditum esse voluerunt, vero nimirum hieroglyphico, nihil aliud significabant, nisi sapientiam, cujus Deus ille symbolum esset. Eam autem & multarum rerum auscultatione, & operibus eandem agendis comparari. Non enim digne sapientem eum dixeris, qui se rerum cognitioni tantum emancipaverit, nisi & facta, quæ probes, inspicias, quæque is & diligenter & probe examinarit, in utile aliquid vel sibi vel aliis opus promulgarit. Res enim gerere, & captos ostendere civibus hostes attingit solitum Jovis, noster ait Horatius. Neque me fugit alios esse qui hieroglyphicum hoc Lacedæmoniorum summo Deo attribuunt, quia summa rerum sit Pythagorica *μεγάλως*: de qua multa dicenda essent, sed enim non sunt hic ad commemorandum necessaria.

DE NASO

SAGACITAS. CAP. XXVI.

Quoniam vero Nasus est inter aures, interque oculos medius, non est hic prætereundus. Eius autem hieroglyphicum præcipuum est, sagacitatem indicare: Nasutiq; vocabulum Felto sagacem notat, quod uniuscujusque rei odorem statim explorat, & prius scilicet sentiat quam insperet. Sic auritum, ab audiendi curiositate dictum. Sic oculatum, qui ex prompto oculi utitur beneficio. Sic cordatum qui corde præstet. Tu vero, URBANE pater, quia sacræ literæ odoratum sæpe Deo Opt. Max. attribuunt, quo sensu sit nobis accipiendum, explicare ne graveris precor. Tum tu Patruæ: De Naso quidem unum tantum nunc succurrit, quod ad hanc rem facere videatur. Nares quippe in Deo percipere

Nasus &
aures.